

11

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי גדול עד שמים
חסדך ועד שחקים
אמתך: תהלים נו יא
2. כי גדול מעל שמים
חסדך ועד שחקים
אמתך: תהלים קח ה
3. סדין צשתה ותחבר
וחזור תנקה לכנעני:

משלי לא כד

4. שמע בני מוסר אביך
ואל תשט תורת אמן:

משלי כח

רבינו חננאל

[illegible]

העושה טלאכה במצאי שבתות.
 הני נשי דנהיני דלא למי
 אלף מנהגא עד דחיתפני סדרא מנהגא
 בשכר ובכח איירי נתי סדרא: **ובא**
 יהודה. תימה ^(ד) (דרב) גופיה אמר
 בפ"ב דברכות (ד"ה) כל העוסק
 בתורה שאלו דמים נוח לו שלא
 נצטרף ואורכי להם מיירי גבול
 שלומד כדי להתיימר ולקטור ולקפץ
 את חבירו בהלכה ואינו לומד ע"מ
 לעשות אבל אמר מיירי דלמא דהאי
 דלעיל י' שכל וסבר דלא עבד
 כוילה שבתא ולא כמעלי שבתא שאין
 מתכוון לשום רעה אלא מתוך עזמות
 אפי' גדול עד שמים שקדו:
המורה מזהו לבר חורא

לפי שנשכרת לשיעור משקל מטוה
לדחנן כמחזות (ד' סד:) כמה
היה עישה לו משקל ה' סלעים
והפ"ח שהיא מחזות על כך שהיא
מכלה ודועותיה שבעת טוה:
ומגדל' בחמה. וקשה לר"ת
לומר (בחילין ד' סד:)
ההוא שימער יעסוק בבהמה
דקה ואמר גמי שערות שמעשרות
כעלין וז' להם בחורש:
בית שריס. אורי' גס
ריב"א דדוקא הכותצים
כדי למכור עליהן בקשו לעולם
וימלאו לוקחין דקדתי עון ומגריהם
אכל על המשעשר עמון כנעלי
כמים לא בקשו שלא היו מקפחים
פרנסתן שלא ימלאו כל כך להשחך:
ס' דלמא אתי לארשוי' מן
השפור ע"ה החיוב.
ווא"ת והכי אתי למטעי חיפוק ליה
דמפרש ממין על שאין מינו ויה
דנבולו איכא למטעי דלית ביה
משום מין על שאין מינו כדפי'
כפ' כל שעה (לעיל ה.) ואיכא למחש
שתאם עיפה רובה אורי' במקום אחד
יפריש מאותו ד' על ד' אחר:
א

המצפה לשכר אשתו ויריחוֹ
מתקולטא ריחייא אנרתא א
קרא דכתיב ׳סדין עשתה
אינו רואה סימן ברכה לעון
בהו עינא: תנו רבנן ׳תגרי
טובות ׳ונותנין עיניהן בחלק
דתהו ביה איניש׳ ת״ר ד׳ פר
ושכר מתורגמנין ושכר יתומי
מתורגמנין משום דמחזיו כש
יניהו מעות הכאות ממדינת ה
שכר כותבין מאי טעמא א״ר
הגדולה על כותבי ספרים תפי
אין כותבין: ת״ר ׳כותבי ספרי
העוסקין במלאכת שמים לאיר
ואם עוסקין לשמה רואין: ב
מעליי שבתא אחו בנייהו
אנן לא אפשר לן (א) אמר להו
מוסר אבך ואל תטוש תורת
אתו ואמרו ליה לרב יוסף אמר

מקום שנהגו פרק רביעי פסחים

וַיֹּאֲלֵם יְשֻׁעַ הָאֵדֶם. בְּגִמְרָא [נא:]
וַיֹּאֲלֵהוּ נָמִי אֶל יְשֻׁעַ וּלְיַעֲבֹד
שִׁינָא מַשֵּׁס: הַמּוֹלִיךְ פִּירוֹם
וּחִיבִין בְּנֵי הַמָּקוֹס לְבַעֲרָן

ואל ישנה אדם מפני המחלוקת כיצא בו
המולד פירות שבעית ⁽⁶⁾ ממקום שכלו
למקום שלא כלו או ממקום שלא כלו למקום
שכלו חייב לבער ר' יהודה אומר צא והבא
לך אף אתה: ⁽⁷⁾ גמ' ⁽⁸⁾ מאי איריא ערבי פסחים
אפילו ערבי שבתות וערבי ימים טובים נמי
דחניא ⁽⁹⁾ העושה מלאכה בערבי שבתות
וימים טובים מן המנחה ולמעלה אינו רואה
סימן ברכה לעולם התם מן המנחה ולמעלה

הוא דאמר סמוך למנחה לא יִהְיֶה מחצית
אי נמי התם סימן ברכה הוא דלא חזי אבל
שמותיו לא משמתינן ליה יִהְיֶה שמותיו נמי
משמתינן ליה גופא העושה מלאכה בעברי
שבתות ובעברי ימים טובים כן המנחה
ולמעלה וּבְמוֹצָאֵי שְׁבֻת וּבְמוֹצָאֵי יוֹמֵי
וּבְמוֹצָאֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים וּבְכָל מָקוֹם שִׁישׁ שֶׁם
יִגְדִּלּוּ עֲבִירָה יֵאלֹתָיו (א) תַּעֲנִית צִיּוֹר אֵינוֹ
הוּא הַסֵּמֶן בִּרְכַּה לְעוֹלָם: ת"ר גִּישׁ וְזִין
וְנִשְׁכַּר וִישׁ וְזִין וְנִפְסַד יֵשׁ שֶׁפֶל וְנִשְׁכַּר וִישׁ
שֶׁפֶל וְנִפְסַד וְזִין וְנִשְׁכַּר דַּעֲבִיד כּוֹלִי שִׁבְתָּא
וְזִין אַבִּיד בְּמַעְלִי שִׁבְתָּא וְזִין וְנִפְסַד דַּעֲבִיד
כּוֹלִי שִׁבְתָּא וְעִבִיד בְּמַעְלִי שִׁבְתָּא שֶׁפֶל
וְנִשְׁכַּר דַּעֲבִיד אַבִּיד שִׁבְתָּא וְזִין אַבִּיד
בְּמַעְלִי שִׁבְתָּא שֶׁפֶל וְנִפְסַד דַּעֲבִיד כּוֹלִי
שִׁבְתָּא וְעִבִיד בְּמַעְלִי שִׁבְתָּא אָמַר רַב אֲהֵי
נִשְׁי דַּמְחֻזָּא א"ע דְּלֹא עֲבָד עֲבִידָתָא בְּמַעְלִי
שִׁבְתָּא מִשּׁוּם מַפְנוּקָתָא הוּא דַּהּ כָּל יוֹמָא
נִמְי לֹא קָא עֲבָד אִפִּילוּ חֲבִי שֶׁפֶל וְנִשְׁכַּר
קָרִינָן לְהוּ רַבָּא רַמִּי כְּתִיב יְכִי גְדוֹל עַד
שָׁמַיִם חֲסָדָךְ וְכְתִיב יְכִי גְדוֹל מַעַל שָׁמַיִם
חֲסָדָךְ הָא כִּיצַד כָּאן בַּעוֹשֵׁן לִשְׁמָה וְכָאן
בַּעוֹשֵׁן שְׁלֵא לִשְׁמָה וְכֹדֶרֶם יְהוּדָה (ב) דִּאֲמַר
רַב יְהוּדָה אָמַר רַב יֵלְעוֹלָם יַעֲסוֹק אֲדָם
בְּתוֹרָה וּמִצּוֹת אֶף עַל פִּי שְׁלֵא לִשְׁמָה
שֶׁמֶתוֹרָה שְׁלֵא לִשְׁמָה בֹּא לִשְׁמָה: תנו רבנן

אינו רואה סימן ברכה לעולם שבר אשתו
ל עברה ומוכנה אישתבוחי משתבה בה
תמכור: ת"ד המשתכר בקנים ובקנקנים
מאי טעמא כיון דנפיש אפחזיהו שלמא
יטמא ומגדלי בהמה דקה וקוצצי אילנות
ה אינו רואה סימן ברכה לעולם מאי טעמא
ות אין בהן סימן ברכה לעולם שבר כותבין
ומעות הבאות ממדינת הים בשלמא שבר
שבת ומעות ייתומים נמי לאו בני מוחילה
משום ^דדלאו כל יומא מתרחיש ניסא אלא
חושע בן לוי כ"ד תעניות ישבו אנשי כנסת
ן ומוזות שלא יתעשרו ^עשאלמלי מתעשרין
תפילין ומוזות הן ותגריהן ותגרי תגריהן וכל
מוכרי תכלת אינן רואין סימן ברכה לעולם
בישר ^הנהוג דלא הוו אולין מצור לצידון
ה דר' יוחנן אמרו לו אבהתין אפשר להו
בר קיבלו אבותיהם עליהם שנאמר ^ישמעו בני
אמך: בני חואי נהגי דמפריש חלה מאורוא
הו נזילה זר באפחיהו איחיביה אבי ^ידברים ה

יש והגותן במצות של יתומים קרוב שבת, אבל זה אפילו נדר, נשאל ומחיר

דן ממקום שאין עושין למקום שעושין
 ואם אחרת נותנין עליו חומר מקום
 ימים ממקום שכלו. להם מן השדה
 הבית והולין וזה למקום שלא
 בזני אותו מקום עדיין אזולין
 ונותנין בצית: **חייב לבער.** משום
 ונמתי מקום שלא משם: **לא ודא**
אף אף מקום. מפרש בגמרא [בגמ].
בב' מאי איריא ערבי פסחים.
 קמתי עד חלות במנהגא
 וכלל דמחזות וזהו אסור ולמה
 לה לנתינת חלות לנאמעיין אלא
 ויוקא הא כל ערבי ימים טובים
 מחזות: **אין במחנה.** תשע שנות
 מחזות: **סמך למחנה.** קודם לכן:
 ידוע **עיריב.** רמז עיריב:
 עיריב:

ועתה צבור בחלוצה בחסות
ועתה (דף יב:) כשהיו ממעטין על
האגששים אבל שאר חסות ציבור לא
נאמר שמואל אין חומר חסות
ציבור בבל (למקן דף יד:.) (ל) בחולאי
ובחוס. משום כבוד שבת שמוסיפין
על הקדש: זריו. בעל
הלל: שכל ונשכר דלא עבד
ולוה שבת ולא בחמלי שבת

ואע"ג דלאו לשום מצוה מיכין מצוה
שלא לשמה מיהא הו"א דאמרינן
קומן יעקוב אדם במצוה ואפי' שלא
בשמה: ה"ג ואע"ג דאפי' דלא
בעבדן כו': עושין לשמה. מעל
קמים וישראל לשמה עד לשנים דמצוה
מיהא קא עביד כדרכ יודעה:
הפסוקותא. נוטלת מאנשים ידיה
ומהלכת בזקוק להשכירן לכל הארצין
זכר מועט הוא ומצוהו אשתו על
זכר מועט: **אורחא.** שכר מצוה
ומתשכירין טורה גדול ושכר מועט
זלזל קונה רמיס ומוכן הרי הוא
ממשכירין: **בקנים.** כל
שאלת פקדן קרי קנים עשושין מהן
גלות ומחילות: **אפסויהו.** נפח
שולחן: **סגרי סימטא.** יושבין
מוכרין בזקוק ועין שולטת בהן:
מנדלי כהסא דקס. הכל צווחין
עמהם: **מנדלי ארנא.** עמהם

[illegible]

תרים ואחרים נהגו בהן איסור

א ולא אסר אלא דסבר אסור לפרוש בים. בני בי חזאי

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נטרא ומדרג יהודה
אמר רב דאמר דב יהודה:
(ב) שם לא אפשר לן מאי
אמר להו: (ג) תימ' ד"ה
העשה וכו' פי' עד
שישלים:

גליון הש"ס

גם' וטהנין עיניהן בחלק
יפה עין מ'ק כ"ח ע"ב
חד"ס וליטול:

תגיות הגר"א

[N] נ-סחל חשע
:ל-סח

מוסף רש"י

וּכְאֵן בַּעֲשׂוֹן שְׁלֹא
 לְשִׁמְהָ. נִמְקִים מִי
 שִׁכְנוּתוֹ וְכֵן תִּשְׁמַע
 מִיִּשְׁרָאֵל (בְּרִכּוֹת יז. וטו)
 שְׁמִי שֶׁם הַעֲשׂוּהָ שְׁלֹא
 לְשִׁמְהָ וְחַל לֹא שְׁלֹא וְכֵן.
 פ"י שְׁאִינוֹ לִזְמַן בְּדִי לְקִיָּם
 אֶלָּא לְקִנּוּס. יְרוּשָׁיִם נִמְי
 לֹא בֵּן מִחִילָה נִיבְרָה.
 קִטְעֵי שְׁלֹן הַמִּקְדָּן הַמִּקְדָּן
 (בִּרְיֹת בָּבֵל).

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]